

ønske, at ogsaa disse Mænd kunde faae Andeel i et saadant Lønningstillag, som der er Spørgsmaal om, men fordi det i Almindelighed ikke gaaer an at gaae videre, end man ved tidligere Leiligheder er gaaet, og navnlig udstræffe den sær egne Forsorg, hvorom her er Tale, til Andre end dem, der virkelig staae i Tjeneste. Den ærede Rigsdagsmand har vel villet støtte sit Forslag derpaa, at, naar han indskrænkede det til Fordeel for dem, som staae paa Bartpenge, saa skulde det kun komme Saadanne til gode, som staae til Statens Raadighed, naar det fordres; men jeg maa bemærke, at det Slags Bartpengenydende have vi saa godt som Ingen af, i såltil Fald kun meget faa, som kunde komme i Betragtning ved nærværende Sag. Det vilde nemlig kun være dem, som ere satte paa Bartpenge efter Pensionsloven af 5te Januar 1851, og maaskee en Deel af de Officerer, der gik af ved Reductionen af 1842 og ikke siden den Tid igjen ere befordrede. Det vil desuden fremgaae af de Bemærkninger, som af Finantsministeriet ere meddeelte til Finantsubvalget, og derpaa optagne i dets Betænkning, at det ikke lader sig gjøre at drage nogen bestemt Grændse mellem Pensions- og Bartpengenydende, saaledes at man kan classificere dem i 2 Rubriker, og siges hvem der er Pensionsnydende og hvem der er Bartpengenydende. Skallet Endringsforslag altsaa, som det her omhandlede, antages, saa maa jeg erklære, at jeg seer mig ude af Stand til at gennemføre det; thi jeg vil ikke med nogen tilstrækkelig Sikkerhed i mange Tilfælde kunne bedømme, om Vedkommende er Bartpengenydende eller pensionsnydende. Vil man gaae den Vej og udstrække sin Forsørgelse videre, end Regjeringen nu har foreslaaet, og dristede sig til i 1847, saa maa man sige, at Loven skal finde Anvendelse paa alle dem, som staae paa Pension eller Bartpenge, men det troer jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til.

Jungersen: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at omtale det Forslag, jeg i Foræning med en anden æret Rigsdagsmand har tilladt mig at stille. Forslaget gaaer ud paa, at saae indbragt den nye Sæder har til Hensigt ogsaa at staae Embedsmændene i Commu-

nerne et Lønningstillag, som nogenlunde svarer til det, som ved denne Lov vil blive indrømmet for Statens Embedsmænd. Saaledes som Forslaget er stillet, gaaer det ud paa at paa lægge Kommunen, at udrede en saadan Forhøielse, vi have valgt denne Form, fordi vi frygte for, at det ellers ikke vilde føre til Noget, naar det aldeles var overladt til Kommunernes Raadighed, enten de vilde tilstaae Noget eller ikke. Jeg veed vel, at efter den Betragtningssmaade, som i Almindelighed gjør sig gjældende, ansees det for mindre rigtigt at give Kommunerne et saadant Paalæg, og at det navnlig strider mod den almindelige Tendens, der er og bør være til at give Kommunen en selvstændig Stilling. Men jeg har dog som mit Vedkommende troet, at det ikke kunde være urigtigt at gjøre et saadant Forslag, da Kommunens Stilling jo væsentligt er den samme som tidligere, og hvis jeg ikke skulde være feil underrettet, saa var det ogsaa Tilfældet i 1847, at Regjeringen paa lagde Kommunen, at udrede et Tillag til de Embedsmænd, vi i vort Forslag have havt for Dø. Der er af den ærede Rigsdagsmand for Bornholm stillet et Underændringsforslag, som gaaer ud paa at borttage den Bestemmelse, at Kommunen blev pligtig til at udrede et saadant Tillag; hvis dette Endringsforslag skulde blive vedtaget, saa vil Bestemmelsen blive den, at Kommunen faaer en Bemyndigelse til at give et saadant Tillag til vedkommende Bestillingsmænds Løn. Jeg skal ikke nægte, at derved vilde jo være Noget bundet, da jeg antager, at Kommunen for Tiden ikke er i Besiddelse af en saadan Myndighed. Det blev rigtignok af den høitære Minister forleden Dag under en Sags Forhandling gjort gjældende, at Kommunen havde i sin Magt, navnlig hvad Skolelærernes Løn angaaer, at forbedre sine Embedsmænds Stilling efter Ønske og Villie, men jeg tror, dog ikke, at det forholder sig saa, at Communalbestyrelserne have en saadan Myndighed, at de, uden for hvad der er nærmere, kunne gjøre noget Paalæg i saa Henseende. Det var en anden Sag, hvis Kommunens samtlige bidragydende Beboere vare vilige til at indrømme et saadant Tillag, saa var det vel noget Selvefølgeligt, at Kommunen maatte